

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. utorraktára fölött, 1. em.
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
9—11 óra között,
és Bolonya mesterutca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendőek
Kéziratok vissza nem alátalaz

BRASSÓ

helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve :
Egész évre 7 frt, félévre 3 rt 50k
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorhelye 5 kr (1—10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többzárú hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bérlegdíj: 30 k
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetend

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

Brassó, 34. székésvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, lieső-szentmártoni, arszébetvárosi, hosszúaszi, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s sz-
ágóthai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTFÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Dau-
s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetésirodájában.

141-ik szám.

Brassó, Kedd, december 10-én.

IV. évfolyam 1888.

**A brassó-, szeben- és küküllőmegyei
szászok.**

— Nyílt levél a „Brassó“ szerkesztőjéhez. —

Segesvár, 1888. december 9.

Tekintetes szerkesztő úr!

November hó 27-éről hozzám intézett bi-
zalmas becses levelét véve, midőn az abban
tett megtisztelő felkérését: a „Brassó“ czímű
lapnál Nagy-Küküllőmegye részéről a társszer-
kesztőséget elfogadni, — őszinte tisztelettel kö-
szönöm, engedje meg azonban, hogy erre vo-
natkozólag véleményemet nyilváníthassam, mi-
előtt határozott beleegyezésemet adhatnám. S
habár ön oly szíves is volt, munkám kötele-
zettségének megkönnyítését oly előzékenyen
meg is ígérni s én magam is önt jobban is-
merem, hogysem ne volnék kész s nem tar-
tanám szerencsémnek, önnel egy sorban küzdeni
magyar hazánk és nemzetünk érdekeiért; —
mégis meg kell fontolnunk azon felelősség ter-
hét, mely reánk nehezül egy oly lap szerkesz-
tésénél, melynek elhivatása nemcsak a magyar
érdekek védelme, hanem — szerintem — an-
nak a nemzetiségekkel lehető összhangba ho-
zatala, különösen a volt „Királyföldön“.

E tekintetben Nagy-Küküllőmegye igen
előnyös. Ezen megye lakosainak nagy többsége
a szász nemzetiséghez tartozik, annyira, hogy
ezt a megyét lehet olyannak venni, hol a szász
közvélemény legtisztábbban nyilvánulhat. Váro-
saiban, községeiben egyedül a szász nemzetiség
a tényező; az oláhság szegény s papjain kí-
vül alig bír néhány értelmes, művelt ember-
rel; a magyarság a régi Felső-Fehérmegye ré-
szeiben van képviselve, továbbá az állami és
megyei tisztviselők által.

És ezen „par excellent“ szász megyében
a közvélemény a magyar államiságnak
és a magyar nemzetiségnek barátja.
Példa erre a mult országgyűlési képviselővá-
lasztások, midőn a „szász néppárti elemek“
visszavonultak, átengedve a vezérszerepet a
békülékeny elemeknek; s hogy ez nem így
történt az egyetlen medgyesi kerületben is, an-
nak oka maga a szabadelvűpárti jelölt, ki ma-
gát a szász néppárt vezérei által megfélemlít-
teni engedte és így minden küzdelem nélkül
vissza is vonult. De bizonyíték mellette a kö-

zelebről lefolyt megyeház-felszentelési ünne-
pességek, melyeknek hazafias jellegét a szászok
is emelni kívánták, s egyáltalában azon törek-
vésök, hogy a politikai közélettel összhangba
hozassanak anyagi és erkölcsi céljaik.

Nem mondom én ezzel, hogy ne lenne it-
ten is még folyvást erős pártja a nagy-szebeni
és brassói klikkek hatalmaskodásainak; de ezek
nem támaszkodhatván itten izgága oláh vezé-
rekre, kik úgyszólván kényszerítik őket — mint
Brassóban és Szebenben — együtt tartani ve-
lük és „nemzetiségi“ propagandát csinálni azon
félelemből is, nehogy befolyásukat elveszítsék.
Az itteni „szász néppárt“ emberei, mondom,
visszavonultak templomaik és iskoláik falai
közé, miket nem is ostromol senki. Ezenél
még mindig megvolna a kedv „kiváltságok“
szerzésére, mert a jogegyenlőség alapján alko-
tott törvények nincsenek az ő külön érdekei-
kre szabva.

Még az állami iskoláknak is ezek a „nem
barátjai“, mert az állami iskolák az országos
népoktatási törvények szerint lévén szervezve,
nagyban különböznek az ő különös, külföldi-
esen szervezett iskolai rendszertiktől. De maga
a lakosság lehetőleg igénybe veszi bizony az
állami iskolákat, mert látja, hogy ha ott meg
is tanul jól magyarul, azért tanítják németül
is és senki nem kényszeríti a „magyarosodásra“.

Erre vonatkozólag sok példát tudnék fel-
hozni, hogy maga a lakosság mennyire sürget
a magyar nyelv tanításának általánosabbá té-
telére; mert biz azt sok helyen kívánják le-
szorítani épen a papok és tanítók, kik, mert
maguk nem beszélik, azt kívánják, hogy ne is
tudja az ő körükben senki se, nehogy olyat
beszéljen, a mit ők nem értenek s ez által te-
kintélyök csökkenjen. — Azonban nem így
gondolkodnak tekintélyes ügyvédek és hono-
ratorok, kik között van Petőfinek, Aranyak
és Vörösmartynak jeles fordítója, s kik nem
az elmagyarosodástól, hanem az eloláhosodás-
tól félnek, és kik a magyar államnak őszinte
barátai, mert annak erélyét ismerik és támo-
gatásában bíznak is.

Ezen állapotok megteremtésében főérdeme
mindenesetre gróf Bethlen Gábor főispánnak
van, kit sem támadásokkal, sem bosszantások-
kal, sem hizelgéssel elhatározásaitól el nem

tántoríthattak; s míg a közéletben a magyar
államiság föltétlen elfogadását követelte és kö-
veteli, ennek keretében a közjó előmozdítását
sokszor kezdeményezte és mindig támogatta:
a magán életben magyar nemesi lovagiasság-
gal, egyforma igazsággal oltalmaz mindenkit,
ezek között az anyagi érdekeket kivált, me-
lyek pedig a mostani viszonyok közt terhesek.

Ő embert nem üldöz soha, hanem igenis ha-
mis elveket, melyeket nyílt őszinteséggel „ránt
le“, s ezért híresztelték őt erőszakosnak; de mi-
dőn megismerték erélyét és nemes gondolkozá-
sát, csatlakoztak ő hozzá, és ma ő nemcsak
kormányzója, de vezére is megyéjének.

Ilyen lévén Nagy-Küküllőmegye közéleté-
nek helyzete: nem óhajtanám, hogy az Brassó
és Szeben megyék közállapotaival egy sorba
helyeztessék; mert hisz még Segesvár városa
oly szíves vendégszeretettel és barátsággal fo-
gadta 1887-ben a magyar írók és művészek
társaságát, — addig Brassó város szász és ro-
mán polgárai az E. M. K. E. látogatása elől
elmenekültek és visszatértük után tüntetni kí-
vántak. (Mint a cigány, ki a szolgabíró meg-
fricskázta, de csak a köpenyege alatt.)

Nagy-Küküllőmegyében bebizonyult tény-
képen áll az az annyiszor hangoztatott hit,
hogy a szász nép barátja a magyar államnak,
nem különleges helyzetért eseng, hanem fárad
és tanul azért, hogy mint polgára a magyar
hazának, annak határai között boldogulhasson.
Szereti, tiszteli vallását és kik fel akarnák
dúlni, inkább laknak azok Szebenben, mert
ellentállásra biztatják azon országgal szemben,
mely nekik 700 év óta védelmet adott s mely-
lyel midőn meghasonlottak, nekik is csak a
szenvedésből jutott ki.

Igy állván a dolgok, az egész szász nem-
zetet kár volna „egy kalap alá hozni“. Én
tagadom azt, hogy az egész nép és annak min-
den vezérei ugyanegy politikát úznének. „Nem-
zetet“ igenis, de nem „nemzetiségit“. Különb-
ség a kettő között ég és föld, mert míg amaz
magát a magyar államisággal azonosítja, a
„nemzetiségi“ privilegiumokat akar az állami-
ság rovására. Itt nincs, nem lehet alku; itt
csak küzdelem lehet a végkimerülésig! S míg
a „nemzeti“ politikát Nagy-Küküllőmegye kép-
viseli, a „nemzetiségit“ a szász néppárt s an-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Hogy is huzzák a sárkányt?

— Csökmői történet. —

Nem is kell egyéb az egyszerű csökmői ember-
nek, csak ezt merje valaki tőle akár tudás-vágyból,
akár pedig gunyolódásból kérdezni! Azaz, hogy nem
is volna az guny, de ők nagy szégyennek tartják és
röstellik, hogy ez megesett rajtuk. Pedig hogy megör-
tént, annyi bizonyos, mert ők sem tagadjak; az igaz,
hogy azóta elmult néhány évtized, de utóvégre az mit
sem változtat azon, hogy három vármegyén is tul ne
beszéljenek róla. Mérgelődnek is érte annyira, hogy
emlékszem egy építész munkásaira, kik ottlétükben
annyira felingerelték a csökmőieket, hogy ezek végre
nem hagyták őket dolgozni s nem adtak nekik enni-
valót, mlg fel nem fogadtatták velők, hogy szót sem
szólnak többé. Hogy is ne haragudnának, mikor any-
nyit bosszantják őket; de meglátjuk a székeleyeket és
tordaiakat is mérgelődni, ha egy-egy történetüket fel-
említjük. Pedig történnék ilyen ferde dolgok minden
népnél, nemcsak a jó csökmőieknél; részint elhamar-
kodás, részint hiszékenyséjük következtében. De lás-
suk, hogy is beszélnek az eseményt, vagy ha úgy akar-
juk, — mondat.

Bihar vármegye legészaknyugotibb részén, fek-

szik Csökmő; e község határán, a Sárreten történt
ez, ugy a mint következik.

Egy delognélküli vén kiszolgált katona, Csuba
Ferke, kinek 1790. körüli tettét ilyen verssel öröki-
tette meg egy hamis poéta:

„Ugy de forint 500 fizetődjön nekem előre;
Másként sárkánynak nem lesz keeteké soha bőre.“

éldegelt a faluban, hol egyiknél, hol másiknál; de
minthogy nagyon vigkedélyű és beszédes természetű
volt, mindenki megtúrta házána. Esténként sokat be-
szélgetett a bölcs Józsefről, nagy Bécs városáról, meg
az ő háborus élményeiről, s ezért szívesen látott ven-
dég volt egyik-másiknál. Ő meg mindig fel tudta ezt a
népszerűségét használni és úgy gondolta egyszer ma-
gában, hogy majd megijeszti őket — csak ugy tré-
fából.

Volt a falu határán egy nagy, feneketlen mocsár,
melyhez senki sem mert közeledni veszélyes süppedé-
kessége miatt; ő azonban, minthogy gyakran kijárt
ide vadászgatni, úgy ismerte a talaj fekvését, hogy
csak olyan biztosan járt itt is, mint másutt. Fürkésző
természete egyszer feltalált e mocsár közepén, a nád
köztt egy óriási nagy, ledől s félig elrothadt fűzfatör-
zset, mit meglátván, mindjárt arra a gondolatra jött,
hogy ezzel jól el lehetne bolondítani a népet.

Meg is tette.

Másnap elővett egy ócska, nagy bádogkantát,

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

(Vége következik.)

nap nagy-szebeni és brassói elágazásai, hol támogatva, hol vezetve a dákö-románoktól, kik csak ez uton tudják magukat (nem érvényesíteni) fentartani.

Ám lássák a nagy-szebeniek és brassóiak, mire mennek, de én protestálok az ellen, hogy Nagy-Küküllőmegye azokat követné. Nem követ az klikkeket, érdekeket, hanem követi azt a politikát, mit követ minden vármegyéje Magyarország: saját érvényesülését. Beszéljünk tehát a nagy-szebeni vagy brassói „szász néppárti” vagy „nemzetiségi” ügyekről és ezzel legyen megkülönböztetve Nagy-Küküllőmegye, mely midőn legtömörebb szász lakossággal bír, epen akkor elejtette azoknak elveit; tehát azoknak eljárása nem lévén ezekkel ugyanaz, „szász nemzetiségi” politika nem is existál, hanem csak nagy-szebeni vagy brassói klikktörekvések; mert azokat különben sem kizárólag szászok csinálják, hanem abban nagy befolyásuk van a „Gazeta” és „Tribuna” embe-reinek, jól tudván, hogy existenciájukra igen előnyös befolyással van, ha a „szász néppárt”-tal egy gyékényen árulhatnak.

Ez az én nézetem és véleményem az itteni politikai és társadalmi helyzetről, s ennek tovább fejlesztésére és támogatására készséggel ajánlom fel csekély tehetségemet s köszönettel fogadom kintintető ajánlatát és feltételeit, mely szerint kívülem még mások is lesznek, kik becses lapját tudósításokkal el fogják látni.

Tisztelettel

Horváth László.

Belföld.

Brassó, decz. 10. (Az állampénztári készletek.)

Nemrég említve volt, hogy az államkincstár azon kedvező helyzetben van, hogya januári szelvény-szükségletét a bankoknál előre elhelyezhette gyümölcsöttes végett. Mint a „Pénzügyi Utmutató” jelenti, az államkincstár helyzete a legutóbbi hetekben még kedvezőbbé vált, olyannyira, hogy a pénzügyminiszter a bankoknál elhelyezett összegeknek csakis mintegy felét vonja vissza, míg a januári szükséglet fele az időközben felszaporodott állampénztári készletekből telik ki.

Brassó, decz. 10. (Takarékpénztárak reformja.)

A főváros szakköreiben a takarékpénztárak reformjának kérdése élénk megbeszélés tárgyát képezi. Nemcsak a budapesti kereskedelmi és iparkamara küldött ki e tárgyban bizottságot, hanem a magyar kereskedelmi csarnok nemzetgazdasági bizottsága is — mint halljuk — már közelebb foglalkozni fog a kérdéssel. — A reform megvitatása értesüléseink szerint közösen társadalmi téren fog maradni, a kormány, legalább egyelőre, csak szemlélője lesz a mozgalomnak, a nélkül, hogy a maga részéről szükségét látná a beavatkozásnak.

Szerbiai állapotok.

Belgrádból írják nekünk f. hó 6-áról következőket:

Ma kezdődtek meg a nagy skupstina számára megejtendő választások s minden arra enged következtetni, hogy azok a komoly rendzavarások, melyek az előbbi választások alkalmával előfordultak, nem fognak többé ismétlődni.

Milán király el van tökéltve megkegyelmezni mind azoknak, a kik az első választások alkalmából választási kihágások miatt helyeztetek vád alá; ánde a királyi kegyelem alól ki lesznek zárva mindazok, a kik emberölés, vagy a közpénztárak kirablásának büntette miatt jutottak fogságba.

A nélkül, hogy attól tartanék, hogy a későbbi események meg fognak czáfolni, előre értesíthetem önöket, hogy a választások radikális értelemben fognak kiütni, vagyis, hogy a többség a radikális párté lesz. De ez az eredmény nem fogja fűlságosan nyugtalanítani a közvéleményt Szerbiában, s tán még kevésbbé a külföldön. Nem oly régen még a radikálisok voltak kormányon, s ez alkalommal bizonyítékát adták annak, hogy képesek az ország ügyeit vezetni a nélkül, hogy bonyadalmakat idéznének elő az idegen hatalmasságokkal; de ők elismerték még annak szükségét is, hogy a barátságos viszony a szomszéd birodalommal fenntartassék, mely birodalom hivatalosan praedominans befolyást gyakorolni Szerbia fejlődésére és haladására. Ellenzéki radikálisok és kormányon lévő radikálisok közt óriási a különbség; kevésbbé kellemetlenek ők a szabadelvű párinnál, melynek vezérei Ristics és ennek sógora Milojkovics Radiroj a leginkarnatusabb ellenségei Ausztria-Magyarországnak a kikre Milán király különben is kevesebb befolyással bír, mint a radikálisokra. Igaz ugyan, hogy a Szerbia és az Osztrák-magyar monarchia közti benső viszony meg-

óvásának legbiztosabb zálogát maga a király képezi, de szükséges az is, hogy a kormányon lévők osztozának uralkodójuk ez érzelmeiben, a kinek intenciói kell hogy vezérfonalul szolgáljanak az államférfiaknak. E tekintetben tehát teljes nyugalommal nézhetünk a nagy skupstina számára megejtendő választások eredménye elé.

A nagy skupstina tudvalevőleg csakis egy belügyi kérdéssel, vagyis az alkotmány revíziójával fog foglalkozni. E revízió föltétlenül szükségessé vált, a mit elsőnek maga a király ismert fel. Tényleg lehetlenség volt az országot a Ristics által még az ő regensége idejében ad usum proprium megalkotott „ustav”-val kormányozni.

És különös, maga Ristics is, ki pedig kezdetben e fundamentalis codex-szel oly pompásan tudott existálni, nagyon meg volt akadva s képtelen volt az ügyeket vezetni ezzel a régi alkotmánnyal, a melynek utolsó szakaszai flagrans ellenmondást tartalmaznak az első szakaszban foglalt határozatokkal. Tévedés tehát azt állítani, hogy a király nagyon ügyesen vetette föl az alkotmány kérdését, hogy elvonja a közvélemény figyelmét házassága felbontásának ügyétől. Végre is, mindenki tudja itt, hogy a régi alkotmány — hogy az igazat mondjuk — Oroszország műve volt, mely ez eszköz segítségével a belzavarok csiráját akarta elhinteni a szerb nép közt, hogy ez pártokra oszolva, annál könnyebben legyen leigázható. De a szerbek függetlenek akarnak maradni hájukban s nem kívánnak oly intézményeket, a melyeknek csak az a céljuk, hogy megfoszszák őket a függetlenségüktől.

Az imént mondtam, hogy minden valószínűség szerint a radikális párt fog győzni a nagy skupstina számára megejtendő választásoknál. De ez nem azt akarja mondani, hogy ez az eredmény szükségszerűleg miniszteri válságot, s még kevésbbé, hogy tán rendezváltozást fogna maga után vonni. A nagy skupstina vagy a constituante egybe hivatik ad hoc, kizárólag az „Ustav” revíziójának céljából, más kérdéssel nem is fog foglalkozni s szétö-zlik, mihely megszavazta az új alkotmányt, hogy helyet csináljon a a rendes nemzetgyűlésnek, a mely számára a választásokat későbbi időpontra tűz ki. Mielőtt tehát eleve következtetéseket vonnánk, tanácsos lesz megvárni a rendes skupstina számára megejtendő választások eredményét, mely skupstina a nagy nemzetgyűlés fölősztatása után egybe fog hivatni.

A mi a Natália királynéval való házasság fölbon-tását illeti: a szerencsétlen királyné nagyon megérdemelte azt a sorsot, mely oly részvétet keltett, kevésbbé ugyan Szerbiában, mint a külföldön. Határozottan lehet állítani, hogy az válás fölőtte súlyos válságtól kimélte meg az országot, — válságtól, mely Szerbia létét fenyegette.

Legközelebb változás lesz a diplomatiái testületben. Christics Milánt, a király titkárát, követté nevezik ki a berlini udvarhoz, Petronjevics helyébe, a ki államtanácsosi méltóságot kap.

Brassó-háromszéki vasut.

— Műszaki bejárása a háromszéki és barcasági helyi érdekű vasutaknak.

E sokat és sokszor megbeszélte vasutak ügye rohamosan kezd a megoldás felé közeledni.

E hó 4—10-én a műszaki bejárás is megtörtént, a mennyiben t. i. a közlekedési miniszteriumnak egy ezzel megbízott közege az engedményesek megbízottjával bejárta a vonalakat és érintkezett az illető hatóságok fejeivel és közegeivel is.

E vonalak minőségüknél és irányaiknál fogva három csoportra oszthatók. Egyik a Brassó-háromszéki, mely a m. kir. államvasutak brassói indóházától kiindulva egy darabig (az országuti áttérésig) az állam vasutak pályáján halad. Ott letér a Brassó-kézdí-vásárhelyi országot balfelére, hol a mezőn át Szász-Hermány község délkeleti szélére jut. Itt lesz a község és az utszéi koresma között az utszéi koresma között az első állomás. Innen Prázsmár felé veszi az irányt, hol a községnek — jórészt a papirgyár felőli — végén lesz a második állomás. Azután Uzon felé tart, a kökösi hídán átlépve e Feketeügyet. Uzonnak Illyefalva és Szotyor felőli részén lesz a 3-dik állomás, honnan Sepsí-Szentgyörgyre az Eprestem nevű magaslatra megy, hol a 4-ik állomás leend.

Innen Angyalos alatt s Eresztevény közelében a mélyedésnél az országutat újból átszeli, hol egy állomás is leend Eresztevény, Besenyő, s Maksa stb. községek számára. Bitánál átlép újból a Feketeügy balfelére és eléri a Czofalva s Nagy-Borosnyó között építendő 6-ik állomást. Odább Barátos mellett is lesz esetleg szintén egy állomás a Papolcz, Körös stb. felől jövő faurak számára; illetőleg: innen ágaznak ki

esetleg a Baszkavölgyi fűrésztelepekig vezetendő üzem-pálya.

Barátostól jókora távolságban hagyva jobbról Pákét és Kovásznát, balról Szöröcsét és Teleket Tamásfalva, Páva és Zabola közé megy, hol a mezőn künn lesz az állomás. Onnan Imecsfalva alá, a Gelenczepak és Feketeügy közelébe, hol szintén leend állomás. Itt átlép újból a Feketeügyet és Szent-Ka'olna mellett Kézdí-Vásárhely délkeleti szélére megy, hol a végállomás leend ezen irányban.

A Brassó zernesti vonal Ó-Brassó végéről a Bertalan templommal átellenben indul ki az ott építendő állomásról: részint az ut jobbra, részint balfelől Ke-resztyénfalvára megy a község délkeleti szélére, a Zell féle szeszgyár udvarára, hol még az istálóból is le kell bontani egy részt.

Innen Rozsnyónak Tohán felőli szélére; ott lesz egy állomás, valamint Ó-Tohán és Zernest községek előtt is egy-egy az ottani Copony féle ipartelep közelében.

A harmadik rész gőztramvay leend. Az előbb említett Ó brassói állomástól részint a baromvásártér és köztemető felé kanyarodva a m. kir. államvasutak vonalával csatlakozik és azon a főállomáshoz megy; részint pedig Ó-Brassón fel a posta elé s onnan a klastromutczán fel a Lópiaczig. Ugyan ott visszatérve a klastromkapunál jobbra kanyarodik és az alsósétátér mellett a nagyutczá végéhez jut, ott lesz egy kis állomás.

Innen, ha a város kisajátítás útján a kút-utczát meghosszabbítja egyenes irányban az indóház felé, ezen, különben pedig a mostani vasut-utczán át az Albina-féle üzemi vágányra s azon át a főállomásra. A város végén azonban egy ág jobbra is kanyarodik vagy az országuton Derestyé, Bácsfalva, Türkös, Csernátfalva s Hosszufalva felé, a melyből Tatrang mellé a Tatrang-patak partjára jut, hol a város tervezi a hétfalusi erdőből neki jutandó faraktárt; vagy pedig, ha a város utat ad, Derestyé előtt még bekanyarodik ezen vonal a Honterus-tér és a Noa felé.

Ezen alapon lesz tehát — tudomásunk szerint — talán már jövő hó közepén a közigazgatási bejárás, a mely után következik az építési engedélynek kiadása és az építés megkezdése.

Megérhetjük tehát, hogy már jövő tavaszszá épülni is kezdenek e rég várt vonalak.

Román lapszemle.

„Elkaptatott szóvirág a hazafiak szájában azon állítás, hogy a földgömbön nálunk van a nemzetiségeknek legjobb dolguk.”

Igy pattog a „Gazeta”. Igaz, hogy nem megy ezen állítás bebizonyítása végett Muszkaországba, Romániába, Szerbiába, mert ott ajtót mutatnának neki. Még Bukovinába sem tartja eszélesnek bepillantani, mert ott, mint töle tudjuk, az Isten is oroszul beszél. Hanem tatált ő azért Európában Posenen, Elzászon kívül is két boldog nemzetiségi országot s azokat mutogatja olvasóinak, t. i. Belgiumot és Schvájcezt. A dynamitos Belgiumban a flamand képviselők egyszer csak elkezdtek anyanyelvükön szónokolni az országgyűlésen és a francziák e miatt nem döntötték le az országház falait, valamint Budapesten sem dönik le, ha valamelyik horvát képviselőnek tetszik anyanyelvén beszélni. Teheti, mert társország képviselője, de a „Gazeta” csak tudja, hogy Banatu, Transylvania és Ungaria nem három ország, nem társországok. Hogyne tudná, épen az a baj, hogy tudja s az nem tetszik, hogy miért van úgy, a hogy van. Eről meg mi nem tehetünk és sajnáljuk (?), hogy miért nem lehet a budapesti képviselőházban és felhőházban hét nyelven s azok között románul is dikeiziozni! Olyan pompás Babeltornyot építenénk, a melyhez a bibliai csak hangyaturás lenne! És mindezt miért? A „Gazeta” szerint csak azért, mert ez a haza — a ceste patria — melynek, mint tudjuk, még nincs neve, csak azután botyézálják meg, ezen állam minden népeinek hazája s ebből az államból csináltunk mi egyszerűen Magyaría patriát.

Elég rosszul tették ösapáink, hogy Ungariának nevezték s elég rosszul teszszük mi, hogy Magyarországnak nevezzük ezt a hazát s így a natio ősi jogait sutba vágjuk.

Hogy miből állottak a natio ősi jogai ebben a hazában, azt ezután fogjuk a bukaresti akadémiától megtanulni, a hova Sturdza volt közokt. miniszter a Domsusán „Hora” című munkáját, mint a Gazetából olvassuk, elhelyezte. Igaz, hogy a Francá néprajza Bukarestben is a nyomda padlására került, a nyomdász piczula nélkül nem akarja kiadni kezéből; de mindez muló baj, és nyomoruság. Majd csak akad Romániában Krajovától Galaczig néhány olyan pénzes erdélyi kereskedő és iparos, a ki a zálogot a nyomdásztól, csekély 800 frankért, ki fogja váltani és mi is megtaláljuk

erezni azon jeles művet, melyből a natio ősi jogait megtanulhatjuk a Tiszáig. Addig elégedjenek meg a bukaresti középtanodák tanárai Thouvenel néprajzával, mely Hongrie és Valachie czímet visel és gyönyörű magyar népviseleteket lehet benne látni, míg a román népviseletet meg sem említi. Ejnye ez a francia! Mi lesz már most, ha Bukarestben megtalálják a magyar népviseletet és felcserélik a szláv népviselettel, melyet eddig rómainak tartottak!

Ott vannak a Sturdza által a bukaresti közép-tanodák tanárai számára drága áron bevásárolt pom-pas könyvek között Vámbéri és Ujfalusi utazásai is. Mit román van-e? Erről hallgat az írás. Ezek a magyar írók is arra való, hogy megmagyarosítsák a bukaresti tanárokat. Csak nem mondja ezt így a „Gazeta”? Nem, de eddig már annyi zöldet összebeszélt, hogy még csak az van hátra, hogy a „Voyages d'un faux Derviche” és az „Á Samarkands” tegyék meg azt a csodadolgát. Tehát francia művek fognak magyarosítani!

A szászokat sem hagyja simogatás nélkül a Steinacker affaire alkalmából. „Tudnivaló dolog, hogy a Steinacker ügye mély benyomást tett a szászokra. — Jók okai, mert 20 év óta olyan politikát űznek, amely elzárja őket a többi nemzetiségektől; nem akarunk közös ügyet csinálni a natioval, a szerbbel, tóttal, remélvén, hogy valami uton csak megtalálják a kiegyezés módját a hatalomban levő elemmel. A budapesti jelenet után ennek az illúzióknak vége van.

Mi lesz már most ebből? A jó ég tudja. Hát ha mi is tudjuk! A szászok megmaradnak aktivistáknak, mert van eszök. A románok maradnak passivistáknak, mert nekik is van eszök. Mikor a szászok megszorulnak valahol, 10—20 votumot megszereznek a la Bolonya a passivistáktól s így legyőzik a verberblicheteket. Aztán mégis panaszkodik a „Gaz.”, hogy a szászok izolálják magokat a többi nemzetiségekkel, pedig a natio fiait olyan szívesen kirántják a szászok megrekedt szekerét, valahányszor meghívják őket egy kis kalákára, most Prázmárra, majd Bolonyába. — Érdekes látni olyankor, hogy mi is tulajdonképen az a hires passivitás.

Komolyabb dologgal is van dolgunk. Közlebb 3 román hunyt el, kiket nagy részvét kísért sirjaikba, Dunka Pál, Stanescu ügyvéd és Negrutiu Fekete balázsfalvi kanonok, ki román-magyar nyelvtanával tett jó szolgálatot. Béke poraira! Czenkalji.

Küküllőmegyék rovata.

Dicső-Szentmárton, nov. 7.

Kis-Küküllő vármegyében, a zsidvei erdőben, Gyárfás Károly hosszúaszoí járási főszolgabíró folyó hó 6-ikán hajtóvadászlatot rendezett, várakozást felül-muló sikerrel.

E vadászon megjelent a vidéki birtokosság nagy része, és a vármegye közbecsülésben álló alispánja, hilibi Gál Domokossal élén a tisztikar csaknem teljes számban.

Az eredmény: 3 vaddisznó, 2 farkas, több róka. Horváth Albert főszolgabíró és Windt Lajos kir. mérnök egy nagy vadkant sebeztek meg; véres nyomait követték a hajtók, a sebzett vad azonban felalálható nem volt.

Két hajtás után ebédhez ült a vadásztársaság, és vidám hangulata a kis-küküllőmenti tüzes, zamatos borok, másfelől a zsidvei és bolkáci zenekarok összhangzó játékaival élvezele mellett fokozatosan emelkedett, s hogy a jó bor és zene mellett tetőpontját még sem érhetette el, az kizárólag azon sajnálat-érzet behatásának tulajdonítható, mely gróf Bethlen Gábor, közszeretben és tiszteletben álló főispánunk távol maradása*) felett a társaságban osztatlanul uralkodott.

A Windt Lajos kir. mérnök által kitűnően készített és körükben már híressé vált „zsvány pecsenye” fogyasztása alatt báró Szentkereszt György, a közkedvelt főúr székéről felemelkedvén, viharos és lelkes éljenzések között a vármegyei vadász-egylet elnöke, gróf Bethlen Gábor ő méltóságára emelte és üritette poharát. Mondatott még felköszöntő a vármegye alispánjára, ugy a rendező főszolgabíróra is.

Ebéd végeztével a megyei alispán, ki ez alkalommal lőtt először farkast, a szokásos formalítások szigorú megtartásával farkas-vadászszá felavattatván, kezdetét vette a harmadik hajtás, mely is nagyobb eredmény nélkül végződén, a társaság szívélyes hucszások között délután 1/5 órakor eloszlott.

Az elért szép siker Gyárfás Károly főszolgabírónak és Wachmann bolkáci községi jegyzőnek köszönhető, kik az ügyes rendezéssel, s főleg a tervezet helyes megállapításával és pontos kivitelével az eredményt már előre biztosították, fogadják fáradozásaiért a vadász-társaság őszinte elismerését.

A gyermekek játékszere.

(A szülők figyelmébe.)

Spaller Józseftől.

Naponta tapasztaljuk, hogy már a bölcsőbeli gyermek is kapkod az őt környező tárgyak után; kezébe óhajítja venni, s ha ez sikerült: arcza sugárzik az örömtől. Jele annak, hogy a gyermek már életének első éveiben tenni óhajt s hogy minden oly tárgy, mely őt tetre készíti: keblét egyszersmind örömmel is tölti el. Nagy horderejű nyilvánulása ez a gyermeki léleknek, melyet figyelmen kívül hagyni nem szabad. Nem! mert csakis e tevékenységi ösztön rendszeres ápolása s fejlesztése által készíthetjük elő a gyermeket a munkás s az ennek nyomán járó erkölcsös életre.

Ily fontos levén a cél, melyet a tevékenységi ösztön rendszeres fejlesztése elé tűzünk: fontosoknak kell tekintenünk az e célra szolgáló eszközöket is.

Mint tudjuk, a gyermekek tevékenységi ösztöne első sorban is a játékban nyilvánul. Mi lenne tehát a szülőknek fontosabb kötelessége, mint az, hogy gyermekeiket a nekik nyújtott játékokkal, játékszerekkel napról-napra fokozottabb tevékenységre buzdítsák?

Sokszor azonban annak épen ellenkezőjét tapasztaljuk.

Nem szölok én most azon szülőkről, kik szándékosan gördítenek akadályokat a gyermek tevékenységi ösztöne elé; kiknek igen nagy öröme telik abban, ha neveltjük már a gyermekkorban játszása a „komolyt”, az „öreget”, de szölok azokhoz, kik elismerik ugyan azt a hatalmas test- és szellemképző erőt, a mely a gyermekjátékok- s játékszerekben rejlik, de azokat a maga idejében, a célhoz mértén alkalmazni nem tudják.

Lássuk tehát ama főbb elveket, melyeket különösen az u. n. bolti-játékszerek megválasztásában a szülőknek követniök kell.

Az első és irányadó elv az, hogy legyen a játékszer mindig a gyermek korához alkalmazott! Hisz ezen elvnek gyakorlati kivitele valami mély lélektan ismeret, hogy úgy mondjam, nem is valami nagy mesterség. A gyermek maga adja meg nekünk az útmutatást. Az oly játékszer, mely mellett a gyermek unatkozik, melyet alig vesz kezébe s már is a fakép-nél hagy: nem azt bizonyítja-e, hogy abban az ő kombináló tehetsége tápot nem nyerhetett: s így őt öröme nem is hangolhatta. Oly jelenség, melylyel nem egyszer találkozunk még az u. n. intelligens házaknál is. S ha már most a gyermeknek elfojtott tevékenységi ösztöne kárpótlást keres a mama üveges szekrényében, majd a papa író-asztalán, akkor van hadd el hadd!

Pedig ő mit sem akar egyebet, mint a vele született tevékenységi ösztönét kielégíteni. Adjanak csak a gyermekeknek korához illő játékot s a mamának a házi rend- és tisztaságban nyilvánuló aesthetikája a maga sértettségében fön fog állani. Mert bár egy kissé triviálisnak is tűnjék fel hasonlatom, de mégis ki kell mondanom, hogy a gyermekek ki nem elégitett tevékenységi ösztöne, hasonlít az éhes gyomorhoz. Valamint ez — eme nem épen kellemes állapotában — falat után néz, vajmi ritkán válogatva az arra vezető utakat és módokat: ép úgy tör kielégítésre a gyermek tevékenységének ösztöne is. Hisz ennek a kielégítése különösen az élet első éveiben nem is kíván valami nagy anyagi áldozatot. Egy guruló labda, egy csésze paszuly- vagy borsó, egy sippal ellátott zörgő, (ha a szülők fülét nem sérti!) egy csomó kukoricza-csutka, vagy mondjuk az udvaron levő porond, kavics (igen ám! csak hogy ez nem igen illik uri gyermekekhez!?) oly játékszerek, melyekkel képes a gyermek naphosszat is eljátszani s mégis vagy igen kevésbe, vagy épen semmibe sem kerülnek

(Vége következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Kérem. Azon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, kérjük tisztelettel, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb beküldeni.

Személyi hírek. Gróf Bethlen András főispán ur — mint Szebenből jelentik — Budapestre utazott. — Gróf Bethlen Gábor főispán ur f. hó 9-én érkezvén Aradról székhelyére, 10-én éjjel ismét Kolozsvárra utazott az E. M. K. E. igazgató-választmányának 12-én tartandó ülésére.

Választás. Hétfőn, azaz f. hó 17-én Gött János, Maager Ferencz és Tontsch András elhalt megyebizottsági tagok helyébe új választás fog történni.

Megei ügyek. Brassó megye közigazgatási bizottsága tegnap d. e. Roll Gyula kir. tanácsos alispán elnöklété alatt rendes havi gyűlést tartott. A gyűlésről — tér szűke miatt — csak lapunk jövő számában fogunk referálni, ez alkalommal csak megjegyezzük, hogy a bizottság elhatározta, engedélyt kérni a kultuszminisztériumtól arra nézve, hogy Fejér Gyula pürekerci ág. ev. lelkes ellen Koós Ferencz kir. tanfel-

ügyelő ellen intézett alaptalan hirlapi támadásaiért a törvényes megtorlást kereshesse.

Gyűlés. Az ág. ev. (szász) bolgárszegi egyháztanács f. hó 9-én ülést tartatott, melyen elintézt csekélyebb jelentőségű folyóügyeket.

Városi ügyek. Brassó város képviselő testülete f. hó 12-én és esetleg 13-án d. u. 3 órakor rendes közgyűlést tart. Napirenden 24 tárgy van s ezek között következő fontosabbak: A megyei csapatkórház-alap számára felveendő kölcsön a városra eső részének garantírozása. — Egy második hetivásárra vonatkozó javaslat. — A vásári szabályrendelet megváltoztatása. — Póthitelek a kutak, vízvezetékek, utcák és hidak jó karban tartására. — Halasztás-kérés az erdőgazdasági czélokra felvett kölcsön fizetésére. — Zajzon fürdőre vonatkozó javaslatok. — A többi ügy mind csekélyebb jelentőségű.

Hameburg altábornagy temetése f. hó 9-én, vasárnap, nagy katonai pompával ment végbe. A temetésen megjelent József főherczeg, a teljes tábornoki kar, az összes miniszterek s a fővárosi hatóságok. — Király ő felsége táviratilag fejezte ki részvétét.

Kamarazene. Mult vasárnap Lassel Rudolf ur az evangélikus templomi zeneegylet javára igen sikerült hangversenyt rendezett. Ügyes gondolat volt már ez intim jellegű hangversenyeket vasárnap délután 5 órára tenni: oly időre, mikor csaknem mindenki szabad. — Lassel urat ez alkalommal először méltányolhattuk mint zongorajátszót. — Beethovennek melabús, komor C-moll hegedű-zongora Sonatájában, melyet Krause urral játszott, majd később a Reinecke-féle trióban, melyet a városi zenekar két derék tagjával (Leben F. Thiele R.) előadott, bevégzett készségű, a classikusokat kifogástalan módon interpretáló zongoraművésznek bizonyult. — Azt hisszük nem csalodunk, ha a jelenleg Brassóban levő zongora játszóközül — pedig akárhány igen jóval dicsekedhetünk — őt ten-nők első helyre. Scherg G. ur 4 dalt énekelt Sommer H.-tól. Bariton hangja még érdes, de idővel ez is elsimul. Tavaly óta már is sokat javult. Éneke különben tetszett és a negyedik dalt ismételnie kellett, bár legszebben a másodikikat énekelte (Eichendorf költeménye: „Der Kühne.”) Feltétlen dicséret illeti a műsort bevégző négy vegyes kar: Kettő a capelle Rheinbergertől, a harmadik Lassel R.-nek egy gyönyörű kara a Goethd-féle „Wanderers Nachtlied” szövegére és Schumannnak ritka kedvességű „A bárka” cz. kara. A karok betanulásában, az árnyalatok kiemelésében ismét Lassel ur lelkiismeretesége és szakavatottsága mutatkozott. A hangversenynek nagy közönsége volt és a még hátralevő kettőnek is bizonyára szintén lesz, melyet mindenkinek figyelmébe ajánlunk, ki igaz zene iránt érdeklél viseltetik.

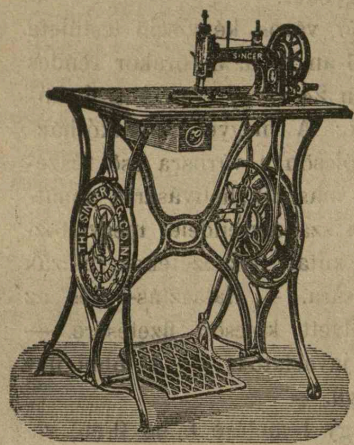
Az K. M. K. E. Arad városi és megyei választmánya f. hó 7-én d. e. 10 órakor tartott ülésben, általános lelkesedés s részvét mellett megalakult. Az igazgató választmány kiküldöttéi: Gróf Bethlen Gábor elnök, Sándor József főtitkár, Sztérényi József jegyző és Kénosi Sándor József vál. tag fellette szívélyes fogadtatásban részesültek. Fábán László főispán lényes ebédet adott a vendégek tiszteletére, melyre még hivatalosak a megye Aradon időzőtt orsz. képviselőin kívül az új E. M. K. E. tisztikar. Az ottani választmány sorsa a lehető legjobb kezekben van letéve.

Lopás Hosszufaluban. Gin Dani Jánosnak nagyon fáj a foga egy kis jó sertés pecsenyére. De mert nem volt reá pénze, gondolt egyet és pénz nélkül szerzett. Szombaton este belopódzott Török Máté József hosszufalusi lakos istállójába, hol már emberünk keményen dolgozott. De czélt nem ért, mert a gazda hallani vélte, hogy valaki jár az udvarán, lámpával kiment. Nem látott az udvarban senkit benézett az istállóba is. Gazda is, tolvaj is megijedtek. De még mielőtt a gazda szóhoz jutott volna, a tolvaj neki esett torkon ragadta s úgy vágta a földhöz, hogy alig szólhatott, mialatt ő kerekét oldott. Persze késő volt már azután a gazda lármája, a tolvaj sehol sem volt. De a disznó legalább megmaradt. — Rosszabbul járt azonban Csonka Vajda Istvánné. Ugyanez a tolvaj még azon estén belopódzott ennek istállójába is, honnan egy két éves szarvasmarhát vezetett el saját házába. Itt azután levágta, hátsó részét az istálló padlásán levő szénába, elejét háza padlására, beleit pedig a padlásra, a kémény mellett levő porba rejtette. Azonban rosszul számított, mert a hosszufalusi fardadhatatlan és körültekintő csendőrség, derék őrsvezetője Mözner Vilmos vezetése alatt már vasárnap nyomára jöttek a lopásnak, házmotozást tartott nála s megtalálta az elrejtett husrészeket. Ennek következménye pedig az volt, hogy a derék csendőrök vendégszeretőleg meghívták magukhoz a tolvajt, átadva őt a hus-sal együtt a járásbírósnak.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztérényi József.

*) A nemes grófot az E. M. K. E. nagy ügye foglalkoztatá aznap Aradon.

A SINGER-féle eredeti varrógépek

az elismert, legjobb varrógépek a háztartás számára, valamint minden ipari célra. Könnyen kezelhetők, a leg-tökéletesebb segédeszközökkel bírnak, legnagyobb tartóságuak, gyorsan s biztosan dolgoznak s használhatók úgy a legfinomabb, mint a legnehezebb posztóknál.

Azon állandó tökéletesbítések és új találmányok, amelyek az eredeti Singer-féle varrógépeknél alkalmazásba hozattak, a világ leg-tökéletesebb varrógépeivé teszi ezeket; a magas karu Improved-varrógép túlszárnyalt eddig minden más rendszert.

Több mint 8 millió eredeti Singer-féle varrógép van használatban; 300-nál több első díj. Egy Singer-féle eredeti varrógép a leghasznosabb műszer, maradandó értékű s ép ezért a leghasznosabb karácsonyi ajándék.

Neidlinger G., Brassó, nagy-utca 492. sz. a.

Árverési hirdetmény.

Szentiványi Soma ur csődtömegéhez tartozó könyvkövetelések, melyek 96 tételekben 1177 frt 42 krt képeznek, folyó évi december hó 19-én délután 3 órakor az alábbirt csődgondnok irodájában, nagy-utca 497. h.-sz. a. fognak elárvereztetni.

Kikiáltási összeg 500 frt; bánatpénz 10%-lők. Az árverési feltételek és könyvkövetelési lajstrom a csődgondnok irodájában a délelőtti rendes irodai órák alatt betekintheők.

Brassó, 1888. december 8.

Mayer József,
(424) 1—1 csődtömeggondnok.

Szám 19./1888. közp. bisotts.

Hirdetmény.

M. kir. földmivelés-, ipar- és kereskelemügyi miniszter ur ő nagyméltóságának 1887. évi január 13-án 70.718/IX. b) sz. és 1888. évi november 22-én 61.042/IX. b) szám alatt kelt magas rendeletei folytán a brassói kereskedelmi és iparkamarának újra alakulása céljából elrendelt választások befejeztetvén és újra alakítása elrendeltetvén, ezennel közhirrre tétetik, hogy az ujonnan választott brassói kereskedelmi- és iparkamara alakuló ülése 1888. évi december hó 22-én délután 3 órakor irodai helyiségének nagy termében (lópiacz, 89. házszám alatt) meg fog tartatni.

A napirend: a kamarai elnök és 2 alelnök választása. Az elnököt az összes tagok, a kereskedelmi osztály alelnökét a kereskedők, az iparos osztály alelnökét pedig az iparosok külön-külön fogják választani.

Brassó, 1888. december 1 én.

(416) 1—1 Dr. Jekel Frigyes,
a központi bizottság elnöke.

Brassó vármegye alispánjától.

Szám 11.198. —1888.

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatóságának közigazgatási, árva- és gyámhatósági, valamint mértékhiitelesítő hivatalainál az 1889. évben szük-ségeltető, mintegy 415 köbméter száraz bükk tűzifa szállításának biztosítására f. évi december hó 10-én délelőtti 9 órakor a vármegyei alispáni hivatalban zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Versenyezni kívánók felhivatnak, 52 frt bánatpénzzel ellátott, lepecsételt írásbeli ajánlatukat fenti nap és óráig az alispáni hivatalnál benyújtani.

A szállítási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1888. november 28.

(409) 2—2 Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Brassó vármegye alispánjától.

Szám 11.199. 1888.

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatósága központi, árva- és gyámhatósági, valamint mértékhiitelesítő hivatali helyiségekhez és a katonai csapatkórházhoz tartozó fűtők és kéményeknek az 1889. évre leendő takarításának biztosítására f. é. december 10-én

délelőtti 11 órakor zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni, melyre versenyezni kívánók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy 5 frt. bánatpénzzel ellátott és lepecsételt írásbeli ajánlatukat, melyben az alispáni hivatali helyiségek, a katonai csapatkórházi épületek és a mértékhiitelesítő hivatali helyiségekhez tartozó kéményseprői munkákra külön-külön ajánlat teendő, fenti nap és óráig az alispáni hivatalhoz adják be.

A részletes feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1888. november 28.

(410) 2—2 Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Brassó vármegye alispánjától.

Szám 11.202. —1888.

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatóságának központi, árva- és gyámhatósági, valamint mértékhiitelesítő hivatalainál az 1889. évben szük-ségeltető irodai szerek szállításának biztosítására f. évi december hó 11-én délelőtti 10 órakor a vármegyei alispáni hivatalban zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A versenyezni kívánók felhivatnak, 20 frt bánatpénzzel ellátott és a kellő mintákkal felszerelt, lepecsételt írásbeli ajánlatukat fenti nap és óráig az alispáni hivatalnál benyújtani.

A szállítási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1888. november 28.

(411) 2 2 Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Brassó vármegye alispánjától.

Szám 11.201. —1888.

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatósága szolgálka-személyzete részére az 1889. évben szük-ségeltető 11 pár csizma, és 11 pár cipő szállításának biztosítására f. évi december hó 11-én délelőtti 9 órakor az alispáni hivatalnál zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. A versenyezni kívánók felhivatnak, 20 frt bánatpénzzel ellátott, lepecsételt írásbeli ajánlatukat fenti nap és óráig az alispáni hivatalnál beadni.

A szállítási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalnál megtekintethetők.

Brassó, 1888. november 28.

(412) 2 2 Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Brassó vármegye alispánjától.

Szám 11.200. —1888.

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatósága szolgálka-személyzete részére az 1889. évben szük-séges ruha-illetmény szállításának biztosítására f. évi december hó 13-án délelőtti 9 órakor az

alispáni hivatalnál zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A versenyezni kívánók felhivatnak, 80 frt bánatpénzzel, posztó- és nyári kelme mintákkal felszerelt, lepecsételt írásbeli ajánlataikat a fenti nap és óráig az alispáni hivatalnál benyújtani.

A szállítandó öltönydarabok következők: 2 drb köpönyeg, 5 drb attila, 6 drb kabát, 5 drb magyar nadrág, 6 drb pantallón, 11 drb mel-lény, 22 drb nyakravaló, 11 drb sapka, 11 drb nyári öltöny.

A szállítási feltételek mai naptól kezdve az alispáni kiadó hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1888. november 28.

(413) 2—2 Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Brassó vármegye alispánjától.

Szám 11.203. —1888.

Hirdetmény.

Brassó vármegye katonai csapatkórház árnyékszek-tonnái kihordásának biztosítása céljából f. é. december hó 13-án délelőtti 11 órakor a vármegyei alispáni hivatalnál zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók oly hozzáadással hivatnak meg, miszerint a vállalat egy évi átalány fizetés mellett fog a legkevesebbet követelőnek átadni.

A lepecsételt és az ajánlott átalányi összegnek 5% bánatpénzzel terhelt ajánlati levél fenti nap és óráig a várm. alispánjához nyújtandó be.

A feltételek a hivatalos órákban a vármegyei alispáni iktatóban betekintheők.

Brassó, 1888. november 28.

(414) 2—2 Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Szám 470. —1888.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-cikk 102. § sa értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a közhalmi kir. járásbíróság 3104./1888. számú végzése által garati Lup Sofron javára longodári Oanca Junon és társai ellen 150 frt tőke, ennek 1887. évi szeptember hó 15-ik napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 18 frt 25 kr, úgy jelen árverés kitűzésével 3 frtban felmerült és még felmerülő költségek erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíröl g Ratioiu Achim, Bokutire Bozkoman Jozif, Rasu Mokán Vaszi, Oprea Vaszi. é. Oanca Juontól lefoglalt, 432 frt 50 kr-ra becsült gabonanemük, szekerek, takarmány, sertések- és szarvasmarhákból álló ingóságok — nyilvános árverés útján eladatk.

Mely árverésnek a közhalmi kir. járásbíróság 3329./1888. számú kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínén vagyis Longodár köz-ég házánál leendő eszközölésére 1888. december hó 19-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbb bet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára, az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-a szerint lesz kifizetendő. Végül elhivatnak mindazok

kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a meny nyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és a végrehajtási jegyző-könyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számittatik.

Kőhalom, 1888. december 1-én.

(424) 1—1 Zakariás,
kir. bírósági végrehajtó.

Szám 10772. —1888.

Pályázati hirdetmény.

Kis-Küküllő vármegyében az üresedésbe jött kosszuaszoí járási orvosi állásra, melynek javadalmazása 300 forint fizetés és 200 frt utazási általány, s mely az 1886. évi XXI. törv.-czikk 80. §-a alapján kinevezés által fog betöltetni, ezennel pályázat nyittatik.

Pályázni kívánókat felhivom, hogy az 1883. évi I. törv.-czikk 9. §-ban a járási orvosokra nézve megállapított képesítési okmányokkal felszerelt folyamodásaikat 1889. évi január hó 15-éig a vármegye alispánja utjáu hozzám adják be.

Kis- és Nagy-Küküllő vármegyék főispánjától.

Dicső-Szent-Márton, 1888. november hó 30 án.

(408) 2 3 Gróf Bothlen Gábor,
főispán.

UJDONSÁGOK!

Megváltoztatott czég alatt az eddig „Versailles“ név alatt ismert vendéglő teljesen ujonnan s elegánsan berendezve, szt.-Mihály-nap óta az „Arany lilom“-hoz keresztnév alatt diszlik.

Kitünő édesítettlen erdélyi, magyar, Rajna-borok, sörök, kávé s kitünő étkek fogják szívélyes, hazafias s kedélyes szórakozás mellett ez üzlet diszét képezni.

Alulírott tehát bátorodok a mélyen s nagyabecsült közönséget üzletébe meghívni, a leggyorsabb s előzékenyebb kiszolgálást ígérve.

Pásztory István,
(402) 2—3 vendéglős

Jó tanács

aranyat ér! E szavak igazságát különösen betegségek esetében lehet megismerni és ez okból jönnek Richter kiadó intézetéhez a legszívélyesebb köszönő-íratok „A betegbarát“ című, rajzokkal ellátott kis könyv elküldéséért. Mint a szerencsésen meggyógyultak hozzányomatott értesítései bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben húszéves tapasztalat eredményei vannak letéve megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot“ és pontos címét s címezzze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe Lipscében. A megküldés ingyen történik.